

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.723 van 12 februari 1999
in de zaak A. 44.986/X-5425.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. WALLEYN,
kantoor houdende te SCHAARBEEK,
Paleizenstraat 154

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op
11 september 1991 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van de beslissing van de Minister van Justitie
van 29 juli 1991 tot verwerping van een dringend verzoek
tot heronderzoek van de beslissing van de Minister van
Justitie van 26 april 1991 tot weigering van verblijf
met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 24 oktober 1991
waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de
kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur J. DE COENE;

Gelet op de beschikking van 17 augustus 1995
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 22 december 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 januari 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. DEKEGEL die, loco Advocaat L. WALLEYN verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van het beroep.

Overwegende dat verzoekster, van XXX nationaliteit, op 15 november 1989 in België is aangekomen en zich op 20 november 1989 vluchteling heeft verklaard; dat tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken verzoekster gebruikmaakte van het Engels en het T., bijgestaan door een tolk;

Overwegende dat uit het verslag van het verhoor van 15 april 1991, op de Dienst Vreemdelingenzaken, volgens verklaring van verzoekster blijkt, dat naar aanleiding van het vinden van wapens en munitie na een grenscontrole van XXX militairen vier personen waaronder verzoekster werden gearresteerd; dat verzoekster werd verhoord en "hevig geslagen", dat verzoekster voorts verklaart : "Ik had een erge

hoofdwonde en was bewusteloos. Ik kreeg een eerste hulp bij ongevallenbehandeling. Ik kwam terug bij en de militairen informeerden me dat ik een lift had gegeven aan twee XXX dissidenten die van plan waren de XXX regering omver te werpen. Ze achtten me medeplichtig";

dat de beslissing van de Minister van Justitie van 26 april 1991 tot weigering van verblijf als volgt is gemotiveerd :

"(...)

REDEN VAN DE BESLISSING :

Toepassing van art. 52 van de wet van 15 december 1980

daar de aanvraag kennelijk steunt op motieven die niets uit te staan hebben met asiel, inzonderheid omdat ze bedrieglijk is of omdat ze geen verband houdt met de criteria bepaald bij artikel 1,A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 noch met andere criteria die de toekenning van asiel wettigen; De motieven die betrokkene aanbrengt zijn vreemd aan de criteria van de conventie van Genève. Betrokkene verklaart handelaarster te zijn in kleding. Op 17 oktober 1989 kwam zij terug uit (de) I., samen met haar chauffeur. Zij namen 2 lifters mee. Aan de grens met XXX werd haar wagen gecontroleerd alsook de bagage van de 2 lifters. Er werd munitie gevonden door de militaire grenswachters. Daardoor werd betrokkene gearresteerd. Het betreft hier dus een illegaal transport van wapens.

(...)"

dat verzoekster in het dringend verzoek tot heronderzoek van de aangehaalde beslissing van de Minister van Justitie het volgende doet gelden :

"(...)

Waar de versie van de gebeurtenissen, zoals door cliënte naar voor gebracht niet in twijfel wordt getrokken, wordt volkomen ten onrechte gesteld dat de motieven van haar asielaanvraag vreemd zijn aan de criteria van de Conventie van Genève of met (aan) andere criteria die de toekenning van asiel wettigen.

Vooreerst blijkt duidelijk uit het verhaal van betrokkene dat het kwestieuze wapentransport gebeurde door leden van een oppositiegroep. Of cliënte daar al dan niet van op de hoogte was, doet niets terzake vermits zij door de autoriteiten in elk geval werd behandeld alsof zij deel uitmaakte van deze groep en evenals de anderen werd aangehouden en mishandeld.

Zij heeft dus wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging omwille van haar (vermeend) lidmaatschap van een bepaalde groep.

Het feit dat betrokkene slechts toevallig in een actie van een oppositionele groep betrokken is geraakt en dit tegen haar wil, heeft niet als gevolg dat de zaak herleid kan worden tot een 'illegaal wapentransport'.

Het is bovendien duidelijk dat in een land dat een militaire dictatuur kent, alle bezit van wapens en munitie automatisch door de overheid wordt beschouwd als een daad van verzet tegen het regime en dit in het grootste gedeelte van de gevallen ook zo is.

Waar mijn cliënte onschuldig werd aangehouden, werd zij tevens mishandeld op een dergelijke wijze dat zij tot op heden hiervan hinder ondervindt";

dat het advies van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 1991 ingevolge het dringend verzoek tot heronderzoek als volgt luidt :

"(...)

Betrokkene werd gehoord op 4 juni 1991 met behulp van een tolk, in bijzijn van advocaat WALLEYN.

Zij verklaarde handelaarster in klederen te zijn en beroepshalve aankopen te doen in (de) I. Op 17 oktober 1989 zou zij om een lift gevraagd zijn door twee personen die zij oplaadde; bij de grenscontrole werden in de bagage van de lifters wapens en munitie ontdekt. Betrokkene werd gearresteerd en geslagen : haar vriend, een militair, hielp haar op 19 oktober 1989 's nachts ontsnappen naar N. Aldaar ontmoette zij een XXX leraar aan wie zij haar probleem uiteenzette. Op 13 november 1989 ging zij aan boord van een vliegtuig met bestemming Nederland; onmiddellijk na haar aankomst kwam zij per trein naar België. Haar begeleider nam na aankomst in Amsterdam het gebruikte paspoort terug.

Uit betrokkene's verklaringen bleek dat zij niet politiek actief was, noch eerder moeilijkheden had gehad met de autoriteiten van haar land.

Er bleek ook dat zij beide personen een lift aanbood, onwetend was over hun (dissidente) intenties, noch over de inhoud van hun bagage. Betrokkene zou pas na haar arrestatie van haar ondervragers vernomen hebben dat bedoelde personen opposanten waren en een staatsgreep voorbereiden.

Naast het feit dat benadrukt moet worden dat betrokkene verklaarde nergens (van) af te hebben geweten, moet gewezen worden op het amateuristische van de poging tot staatsgreep zoals door betrokkene gerelateerd : amper twee personen, zonder eigen vervoer, die een lift vragen langs een weg waarop

naar betrokkene stelt, zij iedere keer door de grenscontrole werd gecontroleerd...

Ook de vrij gemakkelijke manier waarop betrokkene uit arrest kon ontkomen, doet afbreuk aan haar geloofwaardigheid.

Door het ontbreken van reisdocumenten is er zelfs omtrent haar reisweg geen enkele zekerheid; het niet aanvragen van asiel in Nederland, land waar zij eerst voet aan wal zette en dat ook de Vluchtelingenconventie heeft ondertekend, verantwoordt betrokkene door te verwijzen naar de adviezen van de persoon die haar tot Schiphol begeleidde.

Er kan niet worden aangenomen dat het ontdekken van wapens bij de twee lifters, in hoofde van betrokkene leidt tot een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie.

De brute behandeling (hevige slagen) waarmee haar arrestatie gepaard zou zijn gegaan, moet in het licht van haar andere ongeloofwaardige verklaringen ook gerelativeerd worden.

Het voortgebrachte attest dd. 24 januari 1991 maakt enkel melding van een behandeling fysio-kinithérapie vanaf 16 maart 1990; het blijkt dat betrokkene zich op 30 juli 1990 ook aanbood voor een raadpleging in een polykliniek.

Deze twee attesten vermogen evenwel niet bij te dragen tot steun van haar verklaringen omtrent de redenen van haar vlucht.

In ieder geval blijkt eruit dat zij, opgeroepen voor verhoor op 30 juli 1990 door de Dienst Vreemdelingenzaken zelf aan de afspraak verzaakte wegens een medische consultatie. De bemerking van Advocaat WALLEYN dat de Minister van Justitie anderhalf jaar nodig had om tot een conclusie te komen (op grond van betrokkene's verhoor) is, zij het slechts gedeeltelijk, derhalve ook aan betrokkene toe te schrijven; naast het onderzoek van betrokkene's asielaanvraag zijn er nog dossiers van andere asielzoekers te behandelen...

Bijgevolg geeft de Commissaris-generaal een ongunstig advies wat het verblijf van XXX op het grondgebied betreft";

dat de bestreden beslissing van de Minister van de Justitie van 29 juli 1991 tot verwerping van een dringend verzoek tot heronderzoek van de beslissing van de Minister van Justitie van 26 april 1991 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, als volgt luidt :

"(...)

Gelet op het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, gegeven op

11 juni 1991 en dat besluit een ongunstig advies te verlenen wat betreft het verblijf van betrokkene.

BIJLAGE BIJ EEN VERWERPING VAN EEN DRINGEND VERZOEK TOT HERONDERZOEK.

Overwegende dat betrokkene verklaart aan de grens tussen (de) I. en XXX gearresteerd te zijn omdat er munitie werd gevonden in haar wagen door de militaire grenswachters.

Overwegende dat uit betrokkene's verklaringen blijkt dat zij niet politiek actief was, noch eerder moeilijkheden had gehad met de autoriteiten van haar land.

Overwegende dat betrokkene onwetend was over de dissidente intenties, noch over de inhoud van de bagage van de twee personen aan wie zij een lift aanbood.

Overwegende dat naast het feit dat benadrukt moet worden dat betrokkene verklaarde nergens (van) af te hebben geweten en dient gewezen te worden op het amateuristische van de poging tot staatsgreep.

Overwegende dat ook de vrij gemakkelijke manier waarop betrokkene uit arrest kon ontkomen afbreuk doet aan haar geloofwaardigheid.

Overwegende dat niet kan worden aangenomen dat het ontdekken van wapens bij de twee lifters, in hoofde van betrokkene leidt tot een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Overwegende dat door het ontbreken van reisdocumenten er zelfs omtrent haar reisweg geen enkele zekerheid is.

Overwegende dat de brutale behandeling waarmee haar arrestatie gepaard zou zijn gegaan in het licht van haar andere ongeloofwaardige verklaringen gerelativeerd dient te worden.

Overwegende dat de medische attesten die betrokkene voorlegt met vermogen bij te dragen tot steun van haar verklaringen. In ieder geval blijkt eruit dat zij, opgeroepen voor verhoor op 30 juli 1990 door de Dienst Vreemdelingenzaken, zelf aan de afspraak verzaakte wegens een medische consultatie.

Overwegende dat de bemerking van de advocaat, dat de Minister van Justitie anderhalf jaar nodig had om tot een conclusie te komen derhalve gedeeltelijk ook aan betrokkene toe te schrijven is.

Overwegende dat derhalve het artikel 52 van de wet van 15 december 1980 wel degelijk van toepassing is daar de aanvraag kennelijk steunt op motieven die niets uit te staan hebben met asiel, inzonderheid omdat ze bedrieglijk is of omdat ze geen verband houdt met de criteria bepaald bij artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, noch met andere criteria die de toekenning van asiel wettigen.";

2. Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat verzoekster in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van de motiveringsplicht, doordat

"de bestreden beslissing stelt dat de aanvraag kennelijk steunt op motieven die niets uit te staan hebben met asiel, inzonderlijk omdat ze bedrieglijk is omdat ze geen verband houdt met de criteria bepaald bij artikel 1, A/2 van de Conventie van Genève noch met andere criteria die de toekenning van asiel wettigen.

Terwijl de aanvraag gesteund wordt op het feit dat verzoekster inroept gearresteerd en mishandeld te zijn geweest wegens haar vermeende banden met een gewapende oppositiegroep, en enige fraude in haar hoofde zeker niet wordt ingeroepen (is), laat staan bewezen is.
(...)"

Overwegende dat de bestreden beslissing, in verband met de gegevens die verzoekster heeft uiteengezet in haar dringend verzoek tot heronderzoek, enkel overweegt dat "niet kan worden aangenomen dat het ontdekken van vuurwapens bij de twee lifters, in hoofde van betrokkene, leidt tot een vrees in de zin van de vluchtelingenconventie" en dat "de brutale behandeling waarmee haar arrestatie gepaard zou zijn gegaan in het licht van haar andere ongeloofwaardige verklaringen gerelativeerd dient te worden"; dat de bestreden beslissing besluit dat "de aanvraag kennelijk steunt op motieven die niets uit te staan hebben met asiel"; dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de aanvraag bedrieglijk is en evenmin waarom de aanhouding en mishandeling van verzoekster geen uitstaans zouden kunnen hebben met asiel; dat bovendien niet blijkt waarom verzoeksters verklaringen ongeloofwaardig zijn; dat aldus de bestreden beslissing niet behoorlijk is gemotiveerd; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de Minister van Justitie van 29 juli 1991 tot verwerping van een dringend verzoek tot heronderzoek van de beslissing van de Minister van Justitie van 26 april 1991 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf februari 1900 negenennegentig, door :

de HH.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

D. MOONS.